

har udtalt sig mod denne Sætning, og med Hensyn hertil maa jeg slutte mig til den sidst nævnte ærede Rigsdagsmand, da det ogsaa forekommer mig, at Afvisningsretten, som Præsten hidtil har havt, hverken ved den ene eller den anden Redaction vil betages ham. Med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (L. E. Larsen) sagde, at han foretrak det oprindelige Udcast for noget af Ændringsforslagene, og derfor vil stemme imod dem, saa kan jeg for mit Vedkommende gjerne erklære mig fuldkommen enig med ham heri, da jeg virkelig ikke indseer nogen Nødvendighed for at indskrænke den Bestemmelse, som findes i Lovforslaget, saaledes som det første eller andet Ændringsforslag her har indskrænket den. Jeg har derfor egentlig kun stillet mit Ændringsforslag, og gjort mig Umage for at faae Medstillere, fordi jeg ved 2den Behandling fik det Indtryk, at man kunde frygte for, at der var Banskelighed ved at faae Loven igjennem, naar der ikke kom en Indskrænkning i den af mig antydede Retning. Da det nu er mig om at gjøre, at den faaer Lovkraft, saa greb jeg til den Udvei at fremkalde et saadant Ændringsforslag; men, naar man kan forvisse mig om, at dette Ændringsforslag ikke er fornødent, saa skal jeg gjerne stemme imod det, hvorimod jeg imodsat Fald skal stemme for det, og maa opfordre Alle, hvem det ligger paa Sinde at faae Loven ud, til at stemme for det ene eller det andet af Ændringsforslagene.

Saxs: Der er af en æret Rigsdagsmand talt Endeel om Modenheden. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at Druerne modnes bedst om Sommeren, naar der paa en Række kun er faa Klaser, og de ere udsatte for Solens Paavirkning. Saaledes troer jeg ogsaa, at det vil gaae med de smaa Børn, naar Præsten kun har 2 à 3, og han er en Sol i sin Kreds. Det, som forøvrigt har bevæget mig til at være med at stille det 1ste Ændringsforslag, er ikke Hensynet til Modenheden alene, men det er med Hensyn til, at der staaer „Menighedsfreds“, thi, naar Sognebaandet bliver løst overalt i Landet, saa er det det meest passende Udtryk og refererer sig

ikke til Sognet, men til den Menighed, der mulligt kan danne sig om en Præst, og derfor ønsker jeg, at dette Ændringsforslag, som i Grunden siger det Samme som Loven, maa blive foretrukket for det oprindelige Forslag. Med Hensyn til, hvad en anden æret Rigsdagsmand har bemærket, at Præsten jo kunde finde dem umodne, saaledes at slet ingen Confirmation kunde finde Sted, da maa jeg erkjende, at det er meget rigtigt; thi Præsten kan naturligtviis baade paa 1ste Søndag i Paasten og første Søndag efter Mikveldag finde Confirmationerne umodne, saaledes at der ingen Confirmation finder Sted, og dette kan naturligtviis finde Sted baade ved Confirmationen om Foraaret og Efteraaret.

P. Olsen: Skjøndt jeg har været med at stille det første Ændringsforslag, saa har jeg ingenlunde gjort det, fordi jeg i og for sig foretrak det 1ste Ændringsforslag, ligesaa lidt som det andet, for det oprindelige Forslag. Naarlig kan jeg ikke foretrække det 1ste Ændringsforslag af den Grund, som den ærede Rigsdagsmand for Ddøns Amt foretrak det, idet det forekommer mig, at, naar man stiller denne Bestemmelse ind i Loven, saa maa den være saa bestemt og tydeligt udtrykt, som muligt, hvilket man vistnok ikke kan sige om Udtrykket „modent.“ Den ærede Rigsdagsmand vil vistnok have erfaret, at det har været Tilfældet, at en Præst, som boer i hans Nærhed, kan have havt Confirmationer, som han ansaae umodne til Confirmation, medens den ærede Rigsdagsmand maa see selv syntes, at disse Børn vare meget modne til Confirmation. Jeg mener altsaa, at, da dette Udtryk er saa vagt og ubestemt, er der saameget mere Grund til ikke at vedtage dette Ændringsforslag, ligesaa lidt som det følgende, der gaar ud paa den Begrændsning, at der skal være tre Confirmationer; men derimod holde sig til det oprindelige Forslag.

J. A. Hansen: Med Hensyn til den Sætning om Modenheden, der lader til saameget at tiltale den ærede Rigsdagsmand for Ddøns Amt, som sidder ligeoverfor mig, skal jeg gjøre opmærksom paa, at, dersom man ved-